

ГАБРИЕЛА МИСТРАЛ

ИЗОСТАВЕНА

Превод от испански: Александър Муратов, Атанас Далчев, 1968

chitanka.info

*Сега аз вече ще узная
на мъката страната
и ще забравя твойта обич,
единствения ми език,
като една река, която
коритото си изоставя.*

*Защо съкровища докара,
щом ми забрава не донесе?
Излишно ми е вече всичко
и аз самата съм излишна
подобно празнична премяна
за чакан, но несъбъднат празник,
дотолкоз, че ми е животът
от първия му ден излишен.*

*Ти дай ми думите, които
кърмачката не ми е дала.
Ще ги избъбря като луда
до тяхната последна сричка:
от думите „грабеж“ и „нищо“
до думите „последни мъки“,
дори в устата да се гърчат
като пребити пепелянки.*

*Приседнала на сред Земята,
любими мой, на сред живота,
за да разтворя гръд и вени,
тъй както нар да се обеля,
червеното дърво да срежа
на любилите теб кости.*

*Изгарям нашето имане:
стените, покрива, гредите,
изтръгвам с яд една след друга*

*от теб отваряните порти
и на веселието герана
задръствам с удари на брадва.
Ще запокитя и ще пръсна
събраната от вчера жътва
и меховете с вино тъмно,
ще пусна птиците на воля;
ще срина навеси и плевни
и всички сгради на чифлика,
та пепелището да меря
подир това с ръце безумни.*

*Aх, как болят и как са скъпи,
как бяха хубави нещата
и не желаят да умират,
и във смъртта си се оплакват,
изкормени и още живи.*

*Главните чуват и говорят;
изляно, виното ни гледа
и хвръква ятото от птици
като мъгла, разстлана тежко.*

*Вей, ветре, моят дом да пламне
от борова гора по-буйно;
да рухнат криви и червени
и воденица, и звънарня.
Нощта, от огън озарена,
нощта ми в ден да се превърне!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.